

18 ПОСЛЪ по три години ѿ ѿидохъ во Іерусалимъ да се вѣдимъ съ Петра, и преседѣхъ оу нѣгѡ петнаесе дній.

19 И (никого) дрѹгиго ѿ постолы тѣ не видѣхъ, а свѣтии Тѣквѣа брата Господа.

20 Й това щото ви письвамъ. Ёто (їсповѣдьвамъ) предъ ЕГА зашо не лжемъ.

21 Й послѣ дойдохъ въ Фурскѣ тѣ и Кілікійски тѣ предѣли.

22 Й не познаваха ме на лицѣ церкви тѣ Іадейски, който (вѣрдаха) во Христѣ:

23 Но токмо слышаха, зашо ѿни който бѣше гонителъ на ѿшънѣкога, сега проповѣдьва вѣра та, којто перво развѣлаше:

24 Й прославляваша ЕГА Заради мене.

ГЛАВА В^т.

ПОСЛЪ по четыринадесѧть години, пакъ ѿидохъ во Іерусалимъ съ Варнава, като зѣхъ съ сѣбе и Тіта.

2 Й ѿидохъ споретъ єдинъ ѿкровеніе (којто ми бывде ѿ ЕГА), и предложиխъ ѵмъ благовѣществованіе то, којто проповѣдьвамъ въ глагольчиши тѣ: а на єдинъ на по знаменити тѣ (апостоли), зашо се боѣхъ да се не тѣдимъ, илъ да не сѣмъ се тѣдѧнъ напразни.

3 Но ни Тіта, който бѣше съ мене, ико и да бѣше вѣлинъ, не приподиша да се ѿбрѣже:

4 Ико и да са се вовлѣкли були по мејдѣ настъ лжливи братїа, който га вѣзили скрѣшии да ѹзглѣдатъ наша та свобода, којто ние имаме во вѣра та Іисусъ Христова, за да ни хвјрлатъ (паки) подъ порабоченіе то:

5 Но ніени на єдинъ часъ ѵмъ дадохме мѣсто да ни покоратъ (на вѣла та си), за да ѿстане въ вѣсъ постојанна єврѹгелска та йстина.

6 Й колкото за знаменити тѣ (апостолы), какви са були ѿни нѣкога, азъ за това не мѣримъ: зашо то ЕГА не глѣда на лицѣ то начеловѣка: и тиа знаменити тѣ не ми притѣриха нишо по многѡ,

7 Но на противъ като разумѣхъ, че є вовѣрено мене да проповѣдамъ єваггеліе то мејдѣ не ѿбрѣзани тѣ, каквото на Петра мејдѣ ѿбрѣзани тѣ.

8 (Защо ѿни йстый, който є спомоществовала на Петра въ Апостолство то на ѿбрѣзани тѣ, той спомоществова и мене въ (Апостолство то на) глагольчиши тѣ):